

РЕШЕНИЕ

№ 134

гр. Варна, 25.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стояна Илиева

при участието на секретаря Маргарита П. Стефанова
като разгледа докладваното от Стояна Илиева Административно наказателно дело № 20223110203833 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на М. Д. Ф. с ЕГН ***** от гр.Варна, чрез адв. Ж. Г., ВАК срещу НП № 22-0819-003385/28.07.2022 год. на Началник група към ОД МВР Варна, сектор ПП Варна.

В жалбата се твърди, че в АУАН са налице няколко недостатъка, които пречат по безспорен начин да се установи извършеното нарушение, поради което акта не можел да бъде годно основание за започване на административнонаказателното производство и за издаване на НП.Твърди се, че издадено НП е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено при съществени процесуални нарушения. Оспорва се фактическата обстановка относно нарушението на чл.150 от ЗДвП и се изразява несъгласие с констатациите на АНО, касаещи вмененото нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован не се явява, представлява се от адв.Г., ВАК,респ. от адв.Бончев, ВАК, които поддържат жалбата и молят НП да бъде отменено.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. Депозирани са писмени бележки от юк Лукова.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост на наложеното наказание, прави следните изводи:

От фактическа страна:

С АУАН, серия GA, № 701142/14.07.2022 год., административния орган е приел за установено от фактическа страна, че на същата дата 14.07.2022 год. в 03:37 часа, в гр.Варна, бул.“Вл. Варненчик“, посока изхода на града до банка ДСК, жалбоподателя управлява лек

автомобил "Опел Астра" с рег. № ***, собственост на Д. Ф. с ЕГН *****, като е без СУМПС / неправопособен /-поради отнемане на всички контролни точки – нарушение на чл.150 от ЗДвП.

Акта бил съставен и предявен на жалбоподателя, който го подписал без възражения.

В срока по чл.44 от ЗАНН не било направено възражение.

Въз основа на съставения АУАН, АНО издал обжалваното НП, с което наложил на жалбоподателя за извършено нарушение на чл.150 от ЗДвП на осн. чл.177,ал.1,т.2 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 300 лв..

В хода на съдебното производство е разпитан в качеството на свидетел актосъставителя А. М., който потвърждава изложената в акта фактическа обстановка.Посочва, че и друг път е извършвал проверка на жалбоподателя и знае, че управлява МПС със СУМПС издадено в Германия.

Показанията на св.М. се потвърждават от показанията на св.С..

Съдът кредитира показанията на свидетелите, като ги намира за логични, последователни и потвърждават изложеното в АУАН.

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена, въз основа на събраните по делото гласни доказателства: показанията на свидетелите М. и С., от приложените по делото писмени доказателства, прочетени и приети от съда по реда на чл.283 от НПК.

От правна страна:

Жалбата е депозирана от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- Началник група към ОД МВР Варна, сектор ПП Варна, въз основа на Заповед № 8121з-1630/02.12.2021 год. на Министъра на вътрешните работи, като акта също е съставен от компетентно лице.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл.34,ал.1 и 3 от ЗАНН.

АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и свидетел, присъствал при извършване или установяване на нарушението.

При съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. АУАН и НП съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити – описани са нарушенията и обстоятелствата, при които те са извършени, посочени са дата и място на извършване на деянията, както и нарушените законови разпоредби и нормите, въз основа на които са определени санкциите. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да накърняват правото му на

защита до степен, даваща основание на съда да отмени оспореното НП само на това основание, без да разглежда спора по същество.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 150 ЗДвП. Същата предвижда задължение за правоспособност на водачите на всяко пътно превозно средство, участващо в движението по пътищата, отворени за обществено ползване. Изключение от правилото са случаите, когато превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на Наредба № 31 от 26.07.1999 г. за изискванията, условията и реда за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство (обн. ДВ бр. 69/1999 г.) и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на Наредба № 38 от 16.04.2004 г. за условията и реда за провеждането на изпитите на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство и реда за провеждане на проверочните изпити (обн. ДВ бр. 42/2004 г.).

При издаване на свидетелство за управление, неговият притежател получава контролен талон за потвърждаване валидността на притежаваното свидетелство и определен брой контролни точки за отчет на извършваните нарушения. Съгласно чл. 2 от действащата към онзи момент Наредба № Из-1959/27.12.2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат (обн. ДВ бр. 4/2008 г., отм. ДВ бр. 1/2013 г.) при първоначално издаване на свидетелство за управление на МПС притежателят му получава първоначален максимален размер от 39 контролни точки за отчет на извършените от него нарушения на ЗДвП.

Правилото в чл. 157, ал. 4 ЗДвП предвижда загуба на придобитата правоспособност за всеки водач, на когото са отнети всички контролни точки, като върху такъв водач тежи задължение да върне свидетелството си за управление в съответната служба на МВР. В случай на неизпълнение на това задължение, спрямо водача следва да се реализира принудителна административна мярка по реда на чл. 177, т. 4 ЗДвП и СУМПС да бъде иззето от него.

От изложеното по – горе следва, че неправопособен се явява водач на МПС, който или изобщо няма издадено свидетелство за управление на МПС или няма издадено СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство **или е изгубил правоспособността, поради отнемане на всички контролни точки.**

Безспорно се установява от приложената по делото справка за нарушител и справка от ОД МВР Варна, сектор ПП, че СУМПС № 209413410, валидно от 22.11.2005 год. до 22.11.2015 год. е било обявено за изземване на 14.02.2011 год. и унищожено на 15.06.2012 год. В случая жалбоподателят е изгубил придобитата правоспособност на основание чл.157, ал.4 от ЗДП, тъй като са му били отнети всички контролни точки. При това положение същият е бил неправоспособен, независимо дали е изпълнил задължението си да върне свидетелството си

за управление в съответната служба на МВР или не.

Разпоредбата в чл. 177, т. 2 ЗДвП предвижда санкционни последици, изразяващи се в налагане на административно наказание глоба от 100 до 300 лева за всеки водач, който управлява МПС, без да притежава съответното свидетелство за управление или притежава такова свидетелство, но то е отнето, след прилагане на принудителна административна мярка по реда на чл.171,ал.1,т.1 или т.4 от ЗДвП.

Състава на съда намира направените възражения от страна на процесуалния представител на жалбоподателя за неоснователни.

Действително в процесния случай жалбоподателя е разполагал със СУМПС, издадено от друга държава - Германия, но същото не би могло да породи право на управление на МПС.

Придобиването отново на правоспособност е възможно единствено по реда на чл.157, ал.5 от ЗДП, но не и посредством заобикаляне на закона. СУМПС не поражда право да се управлява МПС, а само удостоверява наличието на такова,поради което жалбоподателят безспорно е бил изгубил правоспособност поради отнемане на всички контролни точки към момента на проверката и не е придобил отново това право по реда на чл.157, ал.5 от ЗДП към датата на установяване на нарушението.

Съгласно чл.17,ал.17 от Наредба № I-157/2002 год. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина „Не се признава за валидно и не се подменя с българско чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС на лице, което е притежавало българско свидетелство за управление на МПС, но е изгубило правоспособност в съответствие с чл.157,ал.4 от ЗДвП поради отнемане на всички контролни точки и чието свидетелство е отнето или обявено за отнемане. Лицето може да възстанови правоспособност на основание чл.157, ал.5 от ЗДвП, за което му се издава ново свидетелство по реда на чл.14,ал.1 от ЗДвП , като при връчване на новото свидетелство за управление на МПС лицето връща чуждестранното свидетелство за управление за изпращането му на държавата, която го е издала”.

При разглеждане на въпроса за съответствието на наложеното по реда на чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП наказание с тежестта на извършеното нарушение, съдът констатира, че административното нарушение е индивидуализирано към максималния размер, който намира, че е законосъобразно определен, доколкото е налице завишената обществена опасност на дееца, с оглед системното нарушаване от негова страна на установените правила за движение, които са отразени в справката за нарушител водач. Ето защо съдът счете, че чрез така определения размер на наказанието ще се постигнат целите по чл. 12 от ЗАНН.

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло, а жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, поради което и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН съдът

По разностките:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН страните имат право на разноски.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН на ОД МВР - Варна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл. 37 от Закона за правната помощ/ЗПП/, съгласно препращащата разпоредба на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН.

Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

В случая за защита по дела по ЗАНН чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение в размер от 80 до 120 лева.

Производството по делото не се отличава с фактическа или правна сложност, поради което следва да се присъди възнаграждение в размер на предвидения в закона минимум от 80 лева.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 22-0819-003385/28.07.2022 год. на Началник група към ОД МВР Варна, сектор ПП Варна, с което на М. Д. Ф. с ЕГН ***** от гр.Варна за извършено нарушение на чл.150 от ЗДВП на осн.чл.177,ал.1,т.2 от ЗДВП е наложено административно наказание „ глоба” в размер на 300 лв..

ОСЪЖДА М. Д. Ф. с ЕГН ***** от гр.Варна да заплати на ОД МВР Варна сумата от 80 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр.Варна на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава 12 от АПК, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Варна: _____